

Tarinankertoja

LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU
Muotoiluinstituutti
Muotoilun koulutusohjelma
Korumuotoilun pääaine
Opinnäytetyö AMK
Kevät 2017

Marika Tiukkanen
Ohjaava opettaja: Pekka Koponen
Kirjallisen ohjaava opettaja: Heli Kauhanen
Opponentti: Karoliina Teräväinen

Tiivistelmä

Opinnäytetyössä pohditaan tarinankerrontaa korun kautta. Työssä tutkitaan mitä tarinallisuus on ja miten se vaikuttaa ihmiseen. Tekijän henkilökohtainen tarve käyttää narratiivisuutta muotoiluprosessissa muodostaa perustan opinnäytetyön tuotteille.

Avainsanat: tarinallisuus, tarinankertoja, koru, pääkoru, valinta

Abstract

The central focus for this graduation project is to ponder the aspect of storytelling through a piece of jewellery. The project explores what narrativity essentially is and the effect it may have for a human being. The designer's personal urge to utilize narrativity in the design process of this graduation project creates the foundation for the final product.

Keywords: narrativity, storyteller, jewellery, headpiece, choice

Sisällys

Johdanto	4
Rakastan hyviä tarinoita	5
Olipa kerran...	6
Mitä tarina on?	8
Tarinallinen ihminen	9
Tarinallisuuden tarpeellisuus korussa	11
Tarinallisuuden tärkeys omassa muotoiluprosessissa	12
Mitä tarinankertojalta vaaditaan?	13
Valintoja ja oikeita ajoituksia.	
Sattumia ja seurauksia.	15
Koru	18
Silkistä	21
Pala palalta	22
Valmis koru	24
Lopuksi	26
Lähteet	27

Johdanto

Olen kokenut opintojeni aikana, että ollakseni tyytyväinen suunnittelemiini ja valmistamiini koruihin, on minulla täytynyt olla vahva tarinallinen pohja koko muotoiluprosessissani. Annan sillä itselleni, tekemisilleni ja tuotteilleni jonkinlaisen hyväksynnän, siunaukseni.

Tämän opinnäytetyön produkti ei ole poikkeus. Halusin sille kantavan tarinan. Sellaisen, mikä koskettaa ja inspiroi minua ja minkä parissa jaksaisin tehdä töitä kunnianhimoisesti loppuun saakka.

Parin viime vuoden ajan olen huomannut miettiväni paljon elämäni päätöksiä. Pohtinut valintoja mitä olen tehnyt ja kehen muuhunkin kuin minuun ne ovat mitenkin vaikuttaneet. Nämä pohdinnat tuntuivat kiusaavan minua periksi antamattomasti ja jotenkin kummasti löysivät tiensä opinnäytetyöhöni. Ainakin minulla olisi

kertomuspohjaa produktilleni, niin kuin olin halunnutkin.

Aloin pohtia tarinallisuutta yleensä ja mikä tarkoitus tarinallisuudella ihmiselle on.

Opinnäytetyössäni pohdin omasta näkökulmastani tarinan merkityksellisyyttä omassa korumuotoiluprosessissani. Onko se tärkeää, olennaista vai sivutuote millä koru myydään? Voiko tarinallisuus välittyä korusta vai onko koru pelkkä kaunis koriste? Tutkin mitä tarinallisuus ylipäättään on ja miten tarinallisuus vaikuttaa ihmiseen. Voiko korumuotoilija tulla korun kautta tarinankertojaksi?

Rakastan hyviä tarinoita

Olin seitsemän tai kahdeksan, kun pääsin elämäni ensimmäisen kerran elokuviin. Elokuva oli piirretty, Walt Disneyn Pieni merenneito. Olinhan jo ennen tuota elokuvaa kuullut ja itse lukenutkin lukuisia tarinoita, mutta tuolloin tapahtui jotain peruuttamatonta. Minä lumouduin täysin tuosta tarinasta! Saattaa olla, että toisenlaisen vaikutuksen olisi tehnyt jos elokuvan juoni olisi seurannut Hans Christian Andersenin alkuperäistä Pientä merenneitoa, mutta tuossa Disneyn versiossa oli onneksi onnellinen loppu (kiitos).

Pieni merenneito eli pitkään arjessani, leikeissäni ja piirustuksissani, enkä muista toista niin vahvasti vaikuttavaa tarinaa elämässäni. Toki muitakin unohtumattomia tarinoita on lapsuuden aikana ja jälkeen tullut, mutta tuo on ehkä se rakkain, edelleen. Nyt aikuisenakin Pientä merenneitoa katsoessani, tunnen olevani tuo sama ala-asteikäinen Ariel-fani.

Hyvä tarina vaikuttaa tunteisiin, saa aikaan uusia näkökulmia ja antaa uskoa. Kuinka monta kertaa olenkaan joutunut repimään itseni irti nautinnollisesta lukuhetkestä aamukahvin äärestä, kun päivän tylsät rutiinit täytyy hoitaa. Vielä yksi sivu... Luen tämän kappaleen loppuun... Mitä? Ei tämä kirja voi tähän loppua! Milloin ilmestyy seuraava julkaisu? Onko ihan pakko palata normaaliin arkeen, pois tarinan maisemista?

Hei, olen Marika ja olen tarina-addikti.

Minusta olisi aivan ihanaa osata kirjoittaa mukaansa tempaavia, nokkelia juonenkäänteitä sisältäviä, taidokkaasti rakentuvia ja tunteita herättäviä tarinoita. Mutta en osaa. Kynä ja muutama muukin työkalu pysyy kyllä kädessä ja niitä osaan käyttää. Mutta pystyykö tarinan rakentaa ilman sanoja? Voiko tarinallisuuden saada vangittua koruun?

Olipa kerran...

Tarinankerronta on ikivanha ja tehokas tapa jakaa ajatuksia, tunteita, tapoja ja tietoa. Historia, erilaiset elämäntavat ja uskomukset ovat siirtyneet ja siirtyvät sukupolvelta toiselle narratiivisuutta apuna käyttäen. Tarinallisuuden avulla olemme osa menneisyyttä, suurempaa yhteisöä ja ympäröivää maailmaa. Tarinoiden kautta ihmiset oppivat ymmärtämään jakavansa samoja tunteita, arvoja ja elämäkokemuksia erilaisten ihmisten kanssa.

Mielestäni tarina ei ole pelkästään asioiden puhdasta kerrontaa, vaan siinä on aina ripaus väritystä, mikä saa ihmisen aistit terävöitymään ja sulattamaan esitetyn asian helpommin ja miellyttävämmin vastaanottajaansa. Tarinaa voisi ajatella tietynlaiseksi tarpeelliseksi, näkymättömäksi langaksi, mikä yhdistää erillisiä asioita ja tapahtumia toisiinsa suuremmaksi kokonaisuudeksi.

Jo lapsesta meille on kerrottu tarinoita hyvästä ja pahasta, oikeasta ja väärästä, enkä usko aikuisten olevan yhtään

enempää immuuneja tarinallisuuden taialle.

Tarinankerronta ei ole pelkästään suullista ilmaisua ja painettua sanaa. Kertomusten viestin välittäjinä toimivat monet taidemuodot muutamia mainitakseni, esimerkiksi musiikki, tanssi ja elokuva. Mutta voiko koru välittää kertomusta tai tarinaa? Koska sanoja ei ole, voiko viestin saada aikaan muodoilla, väreillä, materiaaleilla, tekstuurilla ja koolla? Vai onko koru vain koru?

Ajatus korusta kertomuksen tulkitsijana on mielestäni mielenkiintoinen ja vaativa. Yleensä koru mielletään pieneksi eikä se välttämättä yksittäin ota näennäisesti suurta roolia. Taakse saattaa piiloutua kuitenkin kokonainen tarina. Tässä tarkoitan muotoilijan omista lähtökohdista rakentuvaa korua, en esimerkiksi vihkisormusta, mikä itsessään sisältää pitkälle historiaan kuuluvan tarinallisuuden ja merkityksen.

TARINA.

Kertomus, joka tulee
suusta ulos.

-Max

Mitä tarina on?

Opinnäytetyössäni puran tarinan määritelmää käyttäen oppaanani muun muassa Juhana Torkin teosta Tarinan valta – Kertomus luolamiehen paluusta (2014). Tarinan määritelmän osiin lohkoaminen auttaa minua ymmärtämään paremmin tarinallisuuden merkitystä ja sen käyttöä muotoilutyössäni. Tarinan vallassa keskitytään tarinankerronnan merkityksiin sanallisen ilmaisukeinon kautta. Koen silti, että kirjassa esitettäviä määritelmiä voi osin soveltaa myös korumuotoiluun.

Olen aiemmin ymmärtänyt tarinan ja kertomuksen samaksi asiaksi, mutta Torkki ehdottaa, josko nämä kaksi eivät olisikaan täysin toistensa synonyymeja. Tarina on hieman enemmän kuin kertomus. Ne eivät kuitenkaan ole erillisiä käsitteitä toisistaan, vaan yksinkertaisimmillaan niiden keskinäisen suhteen voisi kuvata seuraavasti: tarina on merkityksellisten kertomusten

kokonaisuus. (Torkki 2014, 48-49.)

Tarina ei ole ainoastaan sarja tapahtumia missä on selkeä alku, keskikohta ja loppu, vaan se on tapahtumien ketju, joiden kappaleet vaikuttavat merkitsevästi toisiinsa. Tarinassa on tunnetta ja merkityksiä, joita ihmiset peilaavat omiin kokemuksiinsa ja kohtaamiinsa asioihin. Tarina välittää toimintamalleja ja siinä on tunnistettavissa olevia hahmoja ja muotoja, joihin ihmisten on helppo samaistua. Siinä on jotain, mikä antaa ihmiselle jotain, mihin uskoa. Tarina toimii viestinvälittäjänä tunteen kautta. Ja hyvässä tarinassa on aina ripaus jotain käsittämätöntä ja selittämätöntä. Hyvässä tarinassa on lumoa. (Torkki 2014.)

Tarinallinen ihminen

Kirjailija ja historioitsija Cody C. Delistraty (2014) ehdottaa, että tarinankerronta olisi ihmiseen itseensä rakennettu järjestelmä, evoluution muokkaama mekanismi. Tuo mekanismi on ollut välttämätön esi-isiemme hengissä pysymisen kannalta. Tarinallisuutta apuna käyttäen on pystytty kuvailemaan esimerkiksi hengenvaara. Kauheuksia kuvaamalla värikkäästi, on viestin perille saaminen ollut todennäköisempää kuin toteava tosiasioiden tarjoaminen.

Me ihmiset olemme kriittisiä ja skeptisiä, mutta tarinan avulla meidän älyllinen suojuksemme laskee ja näin olemme vastaanottavaisempia tiedolle (Gottschall 2012). Tarina toimii tiedon sekä tunteen välittäjänä. Tiedon pukeminen tarinallisuudella on huomattavasti tehokkaampaa kuin pelkkä informaation välittäminen yksinään. Ihminen muistaa tiedon jopa kaksikymmentäkaksi kertaa paremmin, kun se on laitettu tarinan muotoon. (Aaker 2017.)

Ihminen on taipuvainen näkemään tarinallisuutta kaikkialla. Tarinallisuus luo merkityksiä elämään ja on ihmisen keino pitää yllä järjestystä kaaoksen keskellä. Ongelmaratkaisu, loogiset syy-seuraussuhteet auttavat ihmistä pitämään yllä tunnetta, että asiat ovat ihmisen itsensä hallinnassa. (Delistraty 2014.)

Jos ihminen luonnostaan näkee tarinallisuutta joka puolella ympärillään, tarinankerronta korun avulla on siis mahdollista. Miten tarinallisuus tulkitaan, on vaikeampi asia.

Kirjallisuuden tutkija Jonathan Gottschall kertoo teoksessaan *The storytelling animal: how stories make us human* (2013) kuinka vahvassa roolissa lukijan oma mielikuviutus on tarinaa lukiessa. Kirjailija on vain johdattelija, joka tarinallaan kuljettaa lukijan kohti ymmärrystä. Gottschall vertaa tarinan kirjoittamista piirtämiseen. Jokainen sana

on siveltimen veto. Sana sanalta, kirjailija piirtää mielikuvia, joissa on syvyyttä ja – tässä kohtaa haluan käyttää kääntämätöntä sanaa, koska se on niin kuvaava – crispness. Tarinankertoja ikään kuin ojentaa luonnoksen, jonka tarinan vastaanottaja täyttää väreillä. (Gottschall 2013, 4-6.)

Korussa on huomattavasti niukemmin valmiiksi annettuja, selkeitä elementtejä kuin kirjoituksessa. Vaikka niin muodoilla kuin väreillä on yleisiä merkityksiä, tulkitsijan oma elinympäristö, kulttuuri ja henkilökohtaiset kokemukset vaikuttavat tulkinnan muodostumiseen. Ympyrä esimerkiksi mielletään monesti jatkuvuuden symboliksi. Punainen esimerkiksi elinvoiman ja energian väriksi. Nämä ovat kuitenkin kulttuurisidonnaisia ja saattavat erota merkityksiltään rajustikin. Jos sanallinen tarina antaa valmiin luonnoksen, koru korkeintaan tarjoaa paperille kaatuneen mustepullon. Mutta samalla se antaa korun tarinallisuuden vastaanottajalle

vieläkin vapaammat edellytykset mielikuvituksen käyttöön. Muodot, väri, koko, sommittelu, haptisuus, kaikki nämä yhdessä ohjaavat tulkitsijaa löytämään kertomuksellisuuden omien kokemustensa ja mielikuviansa kautta.

Gottschallin sanoin:

"A writer lays down words, but they are inert. They need a catalyst to come to life. The catalyst is the reader's imagination."
(Gottschall 2013, 6.)

Tarinallisuuden tarpeellisuus korussa

Jos ihminen kuitenkin on tutkitusti tarinallisuuteen taipuvainen ja sisäistää asioita paljon helpommin tiedon kietoutuessa kiehtovaan kertomukseen, korunkin paketoiminen tarinaan on vain järkevää. Se ei toki tarkoita, että tarina vaikuttaisi jokaiseen. Sillä saattaa vain olla paremmat edellytykset saada huomio koruun. Kertomuksellisuus voi vahvistaa korun tarkoitusta ja saattaa se uuteen valoon, sellaiseen, mitä katsoja ei ilman kertomusta olisi välttämättä nähnyt.

Onko tarinallisuus aitoa vai tuntuuko se päälleliimatulta, on asia erikseen. Jos ihmisellä ei ole minkäänlaista omakohtaista suhdetta tarinaan, saattaa tarinallisuus vaikuttaa epäaidolta (Torkki 2014, 210). Vaikea on sanoa mikä on aitoa ja mikä ei. Jokainen tulkitsee aitouden omista lähtökohdistaan.

Olen useamman tuttavani kanssa keskustellut opinnäytetyöstäni ja tarinallisuuden merkityksestä korussa. Kahdelta heistä sain suorat ja hyvinkin erilaiset vastaukset. Toinen sanoi ilman sen kummempaa miettimistä, että korun taustatarina on tärkeä. Toinen taas ei anna painoarvoa tarinalle. Jos koru miellyttää häntä visuaalisesti, se riittää. Korun taustatarina ei vaikuta korun viehättävyyteen, ostopäätökseen tai arvoon.

Ajattelen, että siinä vaiheessa, kun minun työni, koruni, on valmis, olen ojentanut oman kertomukseni esille. Jokaisella on vapaus tulkita sitä ja sen tarpeellisuutta miten parhaakseen näkee.

Tarinallisuuden tärkeys omassa muotoiluprosessissa

Minulle on ollut vaikeaa istuttaa itseäni korumuotoilijan titteliin. En ole koskaan ollut perinteisemmän korun suurkuluttaja, enkä ole oikein osannut sellaisia suunnitellakaan. Pitkään olin eksyksissä oman muotoilijaidentiteettini kanssa ja haen paikkaani koruntekijänä edelleen. Muotojen hakeminen ja kokeileminen lähtökohtana pelkkä materiaalin muuntaminen toiseen olomuotoon, ei ole ollut minulle luonteenomaista. Olen tarvinnut jotain itselleni merkityksellisempää ajatusta työskentelyni lähtökohdaksi.

Opintojeni edetessä olen huomannut, että ne työt, joilla on ollut jonkinlainen kertomuksellinen runko tukenaan, ovat olleet parhaimpia töitani. Ainakin omasta mielestäni. Saatuani työn päätökseen olen saattanut päästää irti hyvillä mielin ja tiennyt, että olen tehnyt parhaani. Minulle muotoilijana, narratiivisuus on äärimmäisen tärkeää. Se antaa minulle eräänlaiset raamit,

joiden sisällä työskennellä; polun, missä on alku ja loppu. Minulla on siten itselleni hyvä syy aloittaa muotoiluprosessi ja halua viedä prosessi päätökseen kunniakkaasti.

Koenkin, että tätä opinnäytetyötäni tehdessä, olen taas askelen lähempänä sitä tulevaa muotoilijaa, käsillä tekijää, joka minusta kuuluu tulla.

Mitä tarinankertojalta vaaditaan?

Tarinankertojan työkalupakin sisältöä penkoessa löytää välineet myös omaan muotoiluprosessiinsa. Juhana Torkki johdattaa taitavan tarinankertojan ominaisuuksien luokse. Jotta tarinankertoja pystyy rakentamaan puhuttelevan, mieleenpainuvan ja tunteita herättävän tarinan, on kertojalla oltava herkkyyttä ymmärtää, nähdä ja kuulla merkityksellisiä yksityiskohtia ympärillä olevasta maailmasta. Yhdenkään tarinankertojan mielikuviutus ei synny tyhjästä. Taustalla on aina kokemusta ja tietoa mitä käyttää rakennusmateriaalina. (Torkki 2014.)

Elämäkokemuksen, tiedon ja herkkyyden lisäksi tarvitaan luovuutta ja kekseliäisyyttä sekä kykyä saattaa sisäiselle tunteelle ja idealle sille kuuluva muoto. (Torkki 2014, 50-52.)

Eikö myös tunteita herättävä ja puhutteleva koru edellytä kaikkien edellä mainittujen elementtien käyttöä?

Koruntekijällä on idea. Jotta idea saisi oikean olemuksensa, on muotoilijan kyettävä löytämään ja työstämään oikeat materiaalit, muodot ja mittasuhteet. Muotoilija saattaa ne juuri oikeille paikoilleen herkün ja valppaan hahmotuskyvyn, ammattitaidon ja intuition avulla.

”Hyvällä tarinalla on yksi selvä johtoajatus, joka sitoo kaikki elementit yhteen; tarinassa ei ole mitään irrallista ja asiaan kuulumatonta” (Torkki 2014, 158).

Tämä ajatus toimii vahvana selkärankana myös omassa korumuotoilussani ja auttaa keskittymään olennaiseen, jotta lopputulos olisi mahdollisimman mutkaton.

Jokainen tekee valintoja joka hetki.

Jokaisella valinnalla on seurauksensa.

Jokaisella ajoituksella on seurauksensa.

Mitä jos olisin valinnut toisin?

Mitä jos jokin asia olisi mennyt toisin?

Olisiko elämäni lähtenyt mihin suuntaan?

Mitä seurauksia sillä olisi ollut?

Entä jos...?

Näistä ajatuksista alkoi opinnäytetyöni
syksyllä 2016.

Valintoja ja oikeita ajoituksia. Sattumia ja seurauksia.

Kello 6.20 kello herättää ja repii minut unimaailman uumenista valveen rajoille. Jo siinä vaiheessa alkaa ankara päätöksenteko valintojen vyöryssä. Sammutanko kellon? Laitanko torkun? Käännäkö kylkeä ja jatkan unia vielä ihan pikkuisen vai nousenko ylös? Ihminen tekee valintoja koko ajan. Jokapäiväinen toimintamme edellyttää päätöksentekoa, jatkuvia valintoja. Valintojen mittakaava on laaja. On pienet, arkipäiväiset ja suuremmat, pitkään pohditut valinnat. Molemmilla voi olla hyvinkin merkittäviä seurauksia elämäämme.

Olen monesti pohtinut ja epäillyt valintojani ja niiden vaikutusta itseeni ja ympärilläni oleviin ihmisiin. Minun yksi tekemäni valinta tai minulle sattunut tapahtuma voi aiheuttaa dominoefektin, joka saattaa kaataa palikoita vielä pitkälle minun näkökenttäni ulottumattomiin.

Elämämme ei aina ole pelkästään omista valinnoistamme kiinni, vaan joskus tiellemme astuu sattuma. Sattuma, tuo yllättävä, ennalta-arvaamaton kyläilijä, joka saattaa osua kohdalle juuri oikealla hetkellä ja pelastaa päivän. Tosin joskus se ei ole se tervetullut vieras.

Jokainen ihminen on varmasti joskus miettinyt, mitä jos olisi valinnut tai tapahtunut toisin.

Joku saattaisi sanoa, miksi suotta ruotia ajatuksilla, mitä olisi voinut tapahtua, koska sellainen on pelkkää arvailua. Mennyt on mennyttä ja se mikä on tapahtunut on tapahtunut. Huomaan monesti nuhtelevani itseäni näistä mietteistä. Mutta joskus jotkut tapahtumat vain saavat niin paljon aikaan muutoksia, että väistämättä tulee miettineeksi tapahtumakulkujen mahdollisia alkulähteitä ja niistä seuranneita tapahtumaketjuja.

Halusin kuulla muidenkin ihmisten kertomuksia heidän valinnoistaan, sattumista ja seurauksista ja kuinka ne ovat vaikuttaneet heidän elämäänsä. Keskustelin asiasta minulle läheisien ihmisten, kuten puolisoni, äitini ja neljän ystäväni kanssa. Kysyin, mitkä valinnat tai sattumukset ovat olleet heille merkittäviä ja käänteentekeviä. Ovatko he koskaan miettineet mihin suuntaan eri ratkaisut tai tapahtumat olisivat heidät mahdollisesti voineet viedä ja mitä seurauksia niillä olisi mahdollisesti voinut olla.

Kun ystäväni oli lapsi, hän joutui onnettomuuteen. Yhdeksänvuotissyntymäpäivänään hän tippui kalliolta ja hänen molemmat jalkansa murtuivat useasta kohdasta. Hän joutui olemaan sairaalassa pitkän toipumisjakson, pääasiassa yksin. Näin aikuisena ystäväni on pohtinut, onko hänen, hänen omien sanojensa mukaan, erakoluonteensa seurausta tuosta

lapsuuden onnettomuudesta ja sen seurauksista. Toipuminen kliinisessä ympäristössä, vieraiden ihmisten ympäröimänä pitkän ajan, on pakottanut varhaiseen itsenäistymiseen. Entä jos putoamisessa olisi käynyt pahemmin? Minä ainakin olisin yhtä rakasta ystävää köyhempi.

Mietin usein erästä toista minulle tärkeää ystävääni, kehen sain tutustua kolmetoista vuotta sitten. Hain tuolloin opiskelemaan ammattikorkeakouluun puutekniikkaa ja ammattikouluun huonekaluentisöintiä, pääsin molempiin. Valitsin ammattikoulun. Samaan aikaan ystäväni haki myös kahteen eri kouluun ja pääsi molempiin. Hän valitsi saman kuin minä. Siellä tutustuin tähän ystävääni, joka on minulle niin rakas. Hänen kanssaan olen saanut jakaa monet kesäiset mökkireissut, Irlannin matkat ja toistuvat ähkyt ahtaessamme itsemme täyteen molempien rakastamia valkosipulilla kyllästettyjä herkkuja. Entä

jos edes jompikumpi olisi tuolloin valinnut toisin? Saattaisin ehkä syödä valkosipulia vähemmän...

Sanotaan, että aina on hyvä jossitella jälkikäteen. Ajatuksilla voi leikitellä äärimmäisyyksiin asti ja käydä läpi niitä lukuisia mahdollisuuksia, mitä olisi voinut tapahtua. Mutta kaikkien niiden seurauksena, mitä on valittu ja tapahtunut, jokainen on juuri tässä, nyt.

Elämä muodostuu tapahtumasarjoista, valintojen ja sattumien tiiviistä yhteistyöstä, liikkeestä, tunteista, jokaisen henkilökohtaisista kertomuksista. Yksi valinta, yksi sattuma, yksi ajoitus seuraa toisiaan ja sitoo seuraavan itseensä muodostaen jatkuvasti uusia muotoja niin kauan kuin elämää on.

Näistä ajatuksista parsiutui pohja opinnäytetyöni produktille.

Koru

Elegantti

Hillitty

Kaukaa yksinkertainen,
läheltä aistikas

Harmoninen

Lempeä

Vahva

Opinnäytetyön itse produktiksi päätin tehdä kruunun tai oikeammin pääkorun. Kruunu on jo itsessään tarunhohtoinen, mikä sopi opinnäytetyöni koruksi täydellisesti. Päähän asetettavassa korussa on mielestäni jotain hyvin uljasta ja tietynlaista arvokkuutta. Se on myös haasteellinen koruna ja halusin nähdä mihin pystyn.

Aloitin hakemalla tunnelmaa ja muotokieltä moodboardien ja sanojen avulla. Ensimmäisessä moodboardissa on havainnollistettu haluttua tunnelmaa ja jälkimmäisessä tekstuuria.

Materiaaliksi halusin jotain muuta kuin jalometallia, jotain kevyttä, jotta painoa ei tulisi liikaa suuremmassakaan korussa.

Silkkilanka kiehtoi minua materiaalina, enkä ollut aiemmin käyttänyt sitä missään valmistamissani töissä. Silkki omaa kauniin hohdon ja on todella vahvaa, mutta samalla äärimmäisen

kevyttä. Silkin monipuoliset käyttötarkoitukset tuntuivat olevan omiaan produktiini.

Ohut ja keveä silkkilanka kaipasi tuekseen jonkin muun materiaalin, koska halusin korusta ryhdikkään. Ajatuksena oli kiertää lankaa tiukasti ja tiiviisti pohjan päälle niin, että se peittäisi pohjan kokonaan. Ajatus hopeasta, langan täysin peittämänä, houkutteli hetken. Tarvitsin kuitenkin jotain periksiantavampaa materiaalia. Vahva, hieman taipuisa, puukuitupahvi sopi erinomaisesti korun rakenteen pohjaksi.

<http://www.inspirefirst.com>

1

<https://www.farfetch.com>

2

<http://www.maitresd'art.com>

3

4

20

<http://jodeeley.com>

5

<http://trendland.com>

Silkistä

Silkki on oikea luonnon ihme. Silkille on ominaista kauniin hohtavan himmeä kiilto. Se syntyy, kun silkkiperhosen toukan yhtä aikaa kehräämät kaksi säiettä ovat poikkileikkauksiltaan kolmion muotoisia. Yhdessä säikeet heijastavat valoa spektrin lailla.

Silkin ollessa äärimmäisen pehmeä, samalla se on vahvempaa kuin samanvahvuinen teräslanka.

Silkki tuntuu iholla pehmeältä ja sillä on ihoa rauhoittava vaikutus. Silkki on joustavaa, sitkeää sekä erittäin imukykyistä ja sillä on erinomainen lämmöneristämiskyky. Silkki on kevyttä kuin ilma ja se hylkii likaa ja neutralisoi hajuja sekä on paloturvallinen.

Silkkiä on käytetty jo tuhansia vuosia muun muassa erilaisissa asuissa, asusteissa, käyttöesineissä, kirjonnassa ja seinätekstiileissä ja se on aina ollut arvokas materiaali. Silkki on hyvin vertauskuvallinen ja se yhdistetään monesti ihmissuhteisiin, verkostoihin ja jatkuvuuteen. (Vilhunen 2005.)

Pala palalta

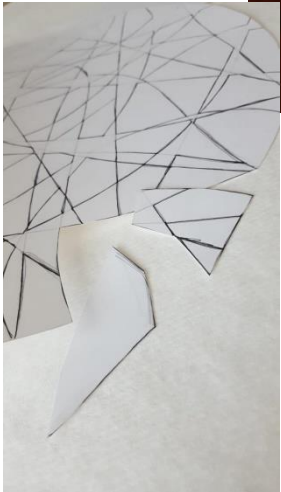
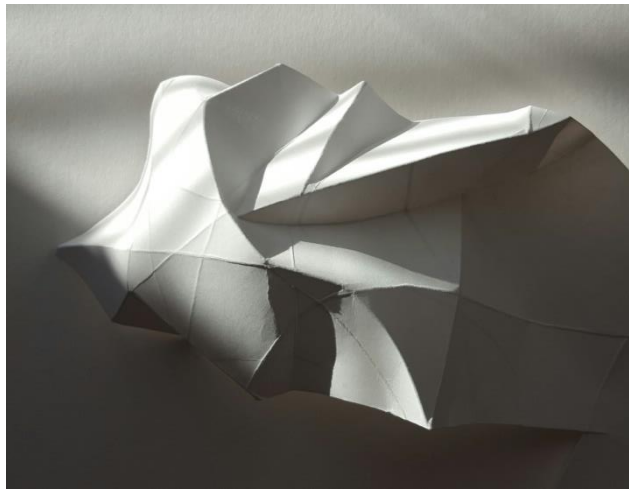
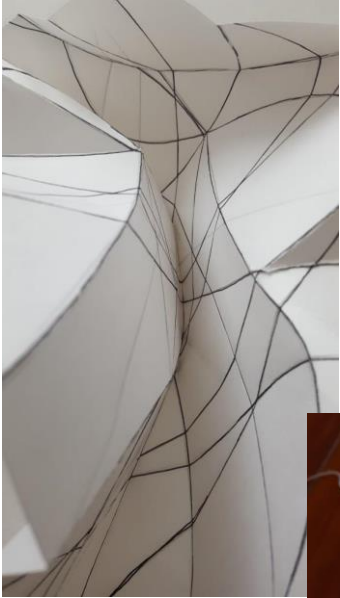
Minulle luonnollinen tapa muotojen luonnosteluun tapahtuu paperista hahmomalleja kokeillen. Halusin tietynlaista jatkuvuutta koruun, pala palalta rakentuvaa suurempaa kokonaisuutta.

Alussa oli yksi yksinkertainen muoto, ympyrä, jonka sisään muodostui epämääräisiä lohkareita risteävistä linjoista. Ongelmaksi osoittautui kuitenkin miten saisin silkkilangan kierretyksi muotoihin, joissa oli teräviä kulmia. Yksi vaihtoehto oli origamimainen, taiteltu muoto ympyrästä, mutta se oli ideana sekä toteutuksen kannalta liian sekava.

Päätin käyttää ympyrää muotona ja monistaa sitä. Leikkasin puukuitupahvista kiekkoja, joiden keskelle tein nahkarei'ittimellä reiät. Kehän täytin silkkilangalla tiiviisti ja tiukasti neulan avulla.

Valmiit kiekot liitin ensin silkkilangalla toisiinsa, minkä jälkeen ompelin silkkilangalla kirurginteräslankaa rangaksi kiekkoille.

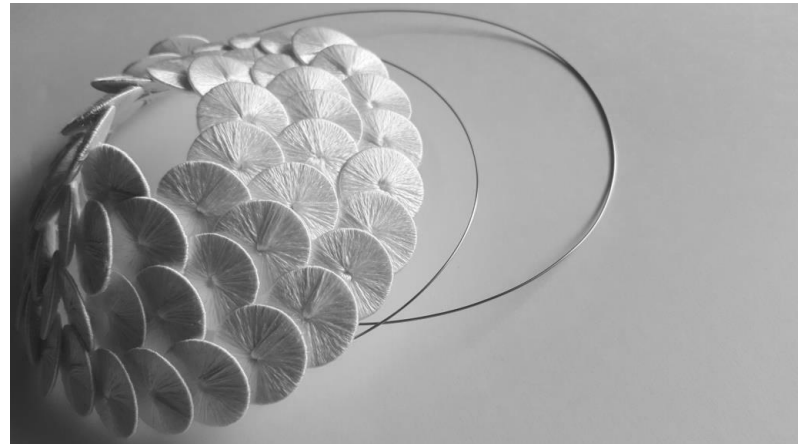
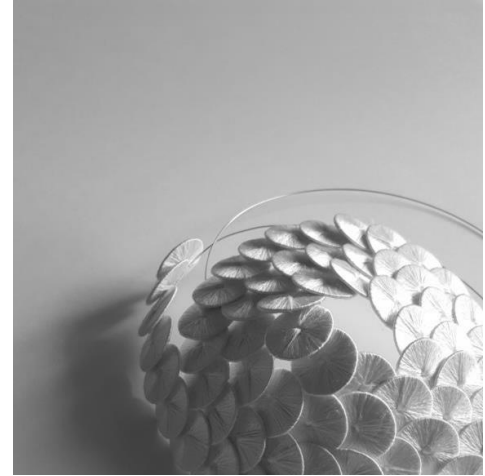
Kirurginteräslanka on vahva ja muotonsa pitävä, joten siksi valitsin sen hopealangan sijaan. Teräslangan oli tarkoitus olla osa korun muotoa eikä ainoastaan toimia tukirankana. Myös hopealangan putsaaminen sen tummuessa olisi ollut vaikeaa sen ollessa kosketuksissa silkin kanssa. Teräslangan muotoilin malliinsa, päät pyöristin ja ompelin paikoilleen.

Valmis koru

Niin kauan kuin täällä olen.

Lopuksi

Opinnäytetyöni on seurannut vahvasti samaa kaavaa kuin monet muutkin muotoiluprosesseistani. Innokkuuden, tarmon, epätoivon ja itkun sekä onnistumisen ilon ja huojennuksen tunteet ovat seilanneet tasaiseen tahtiin koko prosessin läpi.

Tarinallisuuden aaltoihin sukeltaessani olin tietoinen aiheen moninaisuudesta ja vaativuudesta. Oikeastaan en pitänyt itse tarinallisuuden penkomista vaikeana vaan koin sen todella mielenkiintoisena. Päänvaivaa tuotti se, miten saisin poimittua työhöni keskeisimmät elementit tarinallisuudesta sekä miten onnistuisin kertomaan juuri produktin takana olevan kertomuksellisuuden niin, että se ei tuntuisi selittelyltä.

Mielestäni korun tai minkä tahansa taideteoksen, käyttöesineen tai musiikin olisi ihanteellista aueta kokijalle ilman valmiiksi tarjottua kertomusta. Liian selvittelyn vaarana voi olla

lopputuloksen vesittyminen. Se miten raottaa juuri oikean määrän taustatarinaa, on hyvin haastavaa. Koen onnistuneeni kohtalaisen hyvin, koska tunnen, että liikuin aika pettävällä maaperällä.

Opinnäytetyöhöni kokonaisuutena olen tyytyväinen, mutta tuntuu, että raapaisin vain hieman pintaa tarinallisuutta purkaessani. Aihe on valtavan laaja ja sitä voisi penkoa vielä monen opinnäytetyön verran. Toivon, että olen saanut olennaisen nostettua esiin. Pyrin alusta asti napakkaan otteeseen niin tekstissä kuin kirjallisen yleisilmeessä.

Erityisen iloinen olen itse pääkoruun. Mielestäni saavutin sen harmonisuuden ja tyylikkyyden, mitä lähdin alun perin tavoittelemaan. Ihastuin silkkiin materiaalina ja aion käyttää sitä varmasti vielä monissa tulevilla töissäni.

Lähteet

Aaker, J. 2017. Harnessing the Power of Stories [videotallenne]. Leanin.org [viitattu 16.1.2017].
Saatavissa: <https://leanin.org/education/harnessing-the-power-of-stories/>

Delistraty, C. 2014. The Psychological Comforts of Storytelling. The Atlantic [verkkolehti] 2.11.2014.
[viitattu 16.1.2017]. Saatavissa: <https://www.theatlantic.com/health/archive/2014/11/the-psychological-comforts-of-storytelling/381964/>

Gottschall, J. 2012. Why Storytelling Is The Ultimate Weapon. Fast Company [verkkolehti] 5.2.2012.
[viitattu 16.1.2017]. Saatavissa: https://www.fastcompany.com/1680581/why-storytelling-is-the-ultimate-weapon?show_rev_content

Gottschall, J. 2013. The storytelling animal: how stories make us human. Mariner books: New York.

Torkki, J. 2014. Tarinan valta – Kertomus luolamiehen paluusta. Kustannusosakeyhtiö Otava: Helsinki.

Vilhunen, T. 2005. Pieni silkkikirja. Suomen Lähetysseura: Helsinki

Kuvien lähteet

Sähköiset kuvat lainattu 27.1.2017

Sivu 19

Kuva1: <http://superselected.com/hair-artist-angela-m-plummer-receives-dutch-award-for-her-unique-creations/>

Kuva2: <http://chasingrainbowsforever.tumblr.com/archive>

Kuva3: <https://www.flickr.com/photos/thesigoother/6857742455/>

Kuva4: <http://www.smashwallpapers.com/wp-content/uploads/old-face-of-black-man-with-a-cigarette.jpg>

Kuva5: <http://blog.aprilandmay.com/2012/01/hello-sunshine/>

Kuva6: <http://indulgy.com/post/QOUbtIsKt1/paris>

Kuva7: <http://brittanickel.tumblr.com/post/47688804665/antelucanhourglass-color-is-my-day-long>

Kuva8: <https://trappedintimedesigns.com/tag/beauty/>

Sivu 20

Kuva1: <http://www.inspirefirst.com/2013/02/11/fashion-saadique-ryklief/>

Kuva2: https://www.farfetch.com/uk/shopping/women/issey-miyake-prism-textured-dress-item-11043306.aspx?ffref=pp_recom

Kuva3: http://www.maitresdart.com/en/background_and_achievements.html

Kuva4: <http://jodeeley.com/textile-art-galleries/knotting/attachment/lsem2s029/>

Kuva5: <http://trendland.com/anna-halldin-maule-paintings/>

Muut kuvat tekijän omia.